

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**2015/0284 (COD)
LEX 1744**

**Strasbourg, 14. kesäkuuta 2017
(OR. en)**

**PE-CONS 9/1/17
REV 1**

**PI 19
RECH 47
EDUC 57
COMPET 107
SAN 68
AUDIO 16
CULT 17
DIGIT 29
CODEC 237**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
VERKKOSISÄLTÖPALVELUJEN RAJATYLITTÄVÄSTÄ
SIIRRETTÄVYYDESTÄ SISÄMARKKINOILLA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2017/...,**

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,

verkkosisältöpalvelujen rajatylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä³,

¹ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 86.

² EUVL C 240, 1.7.2016, s. 72.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. toukokuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. kesäkuuta 2017.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuluttajille heidän asuinjäsenvaltiossaan laillisesti tarjottavien verkkosisältöpalvelujen saumaton saatavuus kaikkialla unionissa on tärkeää sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sekä henkilöiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteiden tehokkaan soveltamisen kannalta. Koska sisämarkkinat kattavat alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja perustuvat muun muassa ihmisten ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen, on tarpeen varmistaa, että kuluttajat voivat käyttää siirrettäviä verkkosisältöpalveluja, joissa tarjotaan saataville sisältöä esimerkiksi musiikin, pelien, elokuvien, viihdeohjelmien tai urheilutapahtumien muodossa, paitsi asuinjäsenvaltiossaan myös silloin, kun he ovat tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa esimerkiksi vapaa-aikanaan, matkalla, työmatkalla tai oppimiseen liittyvän liikkumisen yhteydessä. Tämän vuoksi olisi poistettava esteet, jotka haittaavat tällaisten verkkosisältöpalvelujen saantia ja käyttöä näissä tapauksissa.
- (2) Tekniikan kehitys on johtanut kannettavien laitteiden, kuten kannettavien tietokoneiden, tablettien ja älypuhelinien, yleistymiseen ja tekee verkkosisältöpalvelujen käytön yhä helpommaksi, kun nämä palvelut ovat kuluttajien saatavilla heidän sijainnistaan riippumatta. Sisällön ja innovatiivisten verkkopalvelujen saannin kysyntä on kuluttajien keskuudessa nopeassa kasvussa kuluttajien asuinjäsenvaltiossaan lisäksi myös silloin, kun he oleskelevat tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa.

- (3) Kuluttajat ovat yhä useammin osapuolina palveluntarjoajien kanssa tehtävissä sopimusjärjestelyissä, jotka koskevat verkkosisältöpalvelujen tarjontaa. Kun kuluttajat oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, he eivät kuitenkaan useinkaan voi enää saada ja käyttää niitä verkkosisältöpalveluja, joihin he ovat asuinjäsenvaltiossaan laillisesti hankkineet saamis- ja käyttöoikeuden.
- (4) Monet esteet haittaavat verkkosisältöpalvelujen tarjoamista kuluttajille, jotka oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan. Tiettyihin verkkopalveluihin kuuluu sisältöä, kuten musiikkia, pelejä, elokuvia tai viihdeohjelmia, joka on suojattu unionin oikeuden mukaisella tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla. Tällä hetkellä verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden esteet vaihtelevat eri aloilla. Esteet ovat lähtöisin siitä, että tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla suojatun sisällön, kuten audiovisuaalisten teosten, lähetysoikeudet on usein lisensoitu alueellisesti, sekä siitä, että verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat valintansa mukaan palvella vain tiettyjä markkinoita.

- (5) Sama koskee sisältöä, kuten urheilutapahtumia, jota ei ole suojattu unionin oikeuden nojalla tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla mutta joka voitaisiin suojata kansallisen lainsäädännön nojalla tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla tai muulla erityisellä kansallisella lainsäädännöllä ja jonka tällaisten tapahtumien järjestäjät usein myös lisensoivat tai jonka verkkosisältöpalvelujen tarjoajat tarjoavat alueelliselta pohjalta. Lähetystoiminnan harjoittajien toteuttama tällaisen sisällön lähettäminen on suojattu lähioikeuksilla, jotka on yhdenmukaistettu unionin tasolla. Lisäksi tällaisen sisällön lähetyksiin kuuluu usein tekijänoikeussuojattuja osia, kuten musiikkia, avauksena tai päätöksenä käytettäviä videojaksoja tai graafisia elementtejä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU¹ on myös yhdenmukaistettu tiettyjä seikkoja tällaisen sisällön lähetyksissä, erityisesti liittyen erityistä yhteiskunnallista merkitystä olevien tapahtumien lähetykseen sekä lyhyisiin uutisraportteihin yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista. Direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sisältyvät palvelut, jotka tarjoavat saataville urheilutapahtumien, uutisten tai ajankohtaisohjelmien kaltaista sisältöä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

- (6) Verkkosisältöpalveluja markkinoidaan yhä enemmän paketteina, joissa ei voida erotella tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla suojaamatonta sisältöä sisällöstä, joka on suojattu tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla, ilman että kuluttajille tarjottavan palvelun arvo merkittävästi alenee. Tämä koskee erityisesti suosituinta sisältöä, kuten urheilutapahtumia tai muita tapahtumia, joista kuluttajat ovat erityisen kiinnostuneita. Jotta verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat antaa kuluttajille täyden pääsyn verkkosisältöpalveluihinsa, kun kuluttajat oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, on välttämätöntä, että tämän asetuksen piiriin sisällytetään myös tällainen verkkosisältöpalveluissa käytettävä sisältö, ja näin ollen myös, että asetusta sovelletaan direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä lähetystoiminnan harjoittajien lähetyksiin kokonaisuudessaan.

- (7) Tekijänoikeudella suojattujen teosten ja lähioikeuksilla suojatun aineiston oikeudet, jäljempänä 'teokset ja muu suojattu aineisto', on yhdenmukaistettu muiden muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 96/9/EY¹, 2001/29/EY², 2006/115/EY³ ja 2009/24/EY⁴. Unionin tekijänoikeuden ja lähioikeuksien alalla tekemien kansainvälisten sopimusten ja eritoten 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehtyyn Maailman kauppajärjestön perustamissopimukseen liitteeksi 1C liitetyn teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen, 20 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) tekijänoikeussopimuksen ja 20 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn WIPO:n esitys- ja äänitesopimuksen, sellaisena kuin ne ovat muutettuina, määräykset ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä. Unionin oikeutta olisi tulkittava mahdollisuuksien mukaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti.
- (8) On tärkeää, että verkkosisältöpalvelujen tarjoajilla, jotka käyttävät teoksia tai muuta suojattua aineistoa, kuten kirjoja, audiovisuaalisia teoksia, tallennettua musiikkia tai lähetyksiä, on oikeus tällaisen aineiston käyttöön kyseessä olevilla alueilla.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/24/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta (EUVL L 111, 5.5.2009, s. 16).

- (9) Jotta verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat lähettää tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla suojattua sisältöä, edellytetään asianomaisten oikeudenhaltijoiden, kuten tekijöiden, esiintyjien, tuottajien tai lähetystoiminnan harjoittajien lupaa sisällölle, joka sisältyy lähetykseen. Tämä pätee yhtä lailla, kun tällainen lähetys tapahtuu sen vuoksi, että kuluttaja voisi ladata sisältöä verkosta käyttääkseen verkkosisältöpalvelua.
- (10) Lisenssin hankkiminen tarvittaviin oikeuksiin ei aina ole mahdollista, erityisesti kun sisältöoikeudet on lisensoitu yksinoikeudella. Alueellisen yksinoikeuden tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi verkkosisältöpalvelujen tarjoajat sitoutuvat usein oikeudenhaltijoiden, mukaan lukien lähetystoiminnan harjoittajat tai tapahtumien järjestäjät, kanssa tekemissään lisenssisopimuksissa estämään tilaajia saamasta ja käyttämästä palveluja sen alueen ulkopuolella, jolla palveluntarjoajalla on lisenssi. Tällaiset palveluntarjoajiin kohdistuvat sopimusrajoitukset edellyttävät, että palveluntarjoajat esimerkiksi kieltävät pääsyn palveluihinsa kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevista IP-osoitteista (internet protocol). Tämän vuoksi yksi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden esteistä on sopimuksissa, joita verkkosisältöpalvelujen tarjoajat ovat tehneet tilaajiensa kanssa, mikä kuvastaa niitä alueellisesti rajoittavia lausekkeita, joita on kyseisten palveluntarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisissä sopimuksissa.
- (11) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö olisi otettava huomioon, kun yritetään sovittaa yhteen teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun tavoite ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa taatut perusvapaudet.

- (12) Tämän asetuksen tavoitteena on mukauttaa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistettuja oikeudellisia puitteita ja tarjota yhteinen toimintatapa verkkosisältöpalvelujen tarjoamiseen tilaajille, jotka oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, poistamalla esteet laillisesti tarjottavien verkkosisältöpalvelujen rajatylittävältä siirrettävyydeltä. Tällä asetuksella olisi varmistettava verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys kaikilla asianomaisilla aloilla ja siten tarjottava kuluttajille uusia keinoja saada verkkosisältöä laillisesti, heikentämättä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien takaaman suojan korkeaa tasoa unionissa, muuttamatta olemassa olevia lisensointimalleja, kuten alueellista lisensointia, ja vaikuttamatta olemassa oleviin rahoitusmekanismeihin. Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys olisi erotettava kuluttajille muussa jäsenvaltiossa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen rajatylittävästä saatavuudesta, jota tämä asetus ei koske.
- (13) Ottaen huomioon verotuksen alalla olemassa olevat unionin välineet verotus on tarpeen jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa minkään verotusta koskevan säännöksen soveltamiseen.

- (14) Tässä asetuksessa määritellään useita sen soveltamiselle tarpeellisia käsitteitä, kuten asuinjäsenvaltio. Asuinjäsenvaltio olisi määritettävä ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet ja tarve varmistaa sen yhdenmukainen soveltaminen unionissa. Asuinjäsenvaltion määritelmä pitää sisällään, että tilaajalla on kyseisessä jäsenvaltiossa hänen tosiasiallinen ja vakinainen asuinpaikkansa. Verkkosisältöpalvelun tarjoajan, joka on varmentanut asuinjäsenvaltion tämän asetuksen mukaisesti, olisi voitava olettaa tätä asetusta sovellettaessa, että varmennettu asuinjäsenvaltio on tilaajan ainoa asuinjäsenvaltio. Palveluntarjoajia ei pitäisi velvoittaa varmentamaan, ovatko niiden tilaajat verkkosisältöpalvelujen tilaajia myös toisessa jäsenvaltiossa.
- (15) Tätä asetusta olisi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita palveluntarjoajat, hankittuaan oikeudenhaltijoilta asiaankuuluvat oikeudet tietyille alueelle, tarjoavat tilaajilleen sopimus pohjalta millä hyvänsä keinoin, myös suoratoistona, verkkolatauksena, sovellusten avulla tai jollakin muulla tekniikalla, joka mahdollistaa kyseisen sisällön käyttämisen. Tässä asetuksessa sanan ”sopimus” olisi katsottava kattavan kaikki palveluntarjoajan ja tilaajan väliset sopimukset, mukaan lukien järjestelyt, joilla tilaaja hyväksyy palveluntarjoajan ehdot, jotka koskevat verkkosisältöpalvelujen tarjoamista joko rahallista maksua vastaan tai ilman sitä. Rekisteröitymistä sisältöilmoitusten saajaksi tai pelkkää html-evästeiden hyväksymistä ei pitäisi katsoa tässä asetuksessa tarkoitetuksi sopimukseksi verkkosisältöpalvelujen tarjonnasta.

- (16) Verkkopalvelun, joka ei ole direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu ja jossa käytetään teoksia, muuta suojattua aineistoa tai lähetystoiminnan harjoittajien lähetyksiä ainoastaan satunnaisesti, ei pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan. Tällaisiin palveluihin kuuluvat verkkosivustot, joilla käytetään teoksia tai muuta suojattua aineistoa ainoastaan satunnaisesti, esimerkiksi graafisina elementteinä tai taustamusiikkina, ja joiden pääasiallinen tarkoitus on esimerkiksi tavaroiden myynti.
- (17) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan verkkosisältöpalveluihin, jotka tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja joita he voivat käyttää asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan, sillä ei ole aiheellista vaatia verkkosisältöpalvelujen tarjoajilta siirrettävien verkkosisältöpalvelujen tarjoamista valtioiden rajojen yli, jos ne eivät tarjoa siirrettäviä verkkosisältöpalveluja tilaajan asuinjäsenvaltiossaan.
- (18) Tätä asetusta olisi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita tarjotaan rahallista maksua vastaan. Tällaisten palvelujen tarjoajat pystyvät tarkistamaan tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Olisi katsottava, että oikeus käyttää verkkosisältöpalvelua on hankittu rahallista maksua vastaan riippumatta siitä, onko tällainen maksu suoritettu suoraan verkkosisältöpalvelun tarjoajalle vai toiselle osapuolelle, kuten palveluntarjoajalle, joka tarjoaa sähköisen viestintäpalvelun ja toisen palveluntarjoajan toteuttaman verkkosisältöpalvelun yhdistelmän. Tätä asetusta sovellettaessa pakollisen maksun suorittamista julkisista yleisradiopalveluista ei pitäisi katsoa rahalliseksi maksuksi verkkosisältöpalvelusta.

- (19) Verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ei pitäisi periä tilaajiltaan mitään ylimääräisiä maksuja verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden tarjoamisesta tämän asetuksen mukaisesti. On kuitenkin mahdollista, että saadakse ja käyttääkseen verkkosisältöpalveluja muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan tilaajat voisivat joutua suorittamaan maksuja niiden sähköisen viestinnän verkkojen operaattoreille, joita tilaajat käyttävät saadakse tällaiset palvelut.

- (20) Ilman rahallista maksua tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajat eivät yleensä varmenna tilaajiensa asuinjäsenvaltiota. Tällaisten verkkosisältöpalvelujen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan merkitsisi suurta muutosta tapaan, joilla näitä palveluja tarjotaan, ja aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia. Näiden palvelujen jättäminen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kuitenkin tarkoittaisi, että näiden palvelujen tarjoajat eivät kykenisi hyödyntämään tässä asetuksessa säädettyä oikeudellista mekanismia, joka sallii, että verkkosisältöpalvelujen tarjoajat tarjoavat kyseisten palvelujen rajatylittävän siirrettävyyden, edes siinäkin tapauksessa, että ne päättävät investoida keinoihin, jotka mahdollistavat niiden tilaajien asuinjäsenvaltion varmentamisen. Näin ollen ilman rahallista maksua tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien olisi voitava valita, että ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan edellyttäen, että ne noudattavat tilaajiensa asuinjäsenvaltion varmentamista koskevia vaatimuksia. Jos tällaiset palveluntarjoajat hyödyntävät tätä vaihtoehtoa, niiden olisi noudatettava samoja velvoitteita, joita tässä asetuksessa asetetaan rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajille. Lisäksi niiden olisi ilmoitettava oikea-aikaisesti tilaajille, asianomaisille tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoille ja asianomaisille verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoille päätöksestään hyödyntää tätä vaihtoehtoa. Tällainen tieto voitaisiin antaa palveluntarjoajan verkkosivustolla.

- (21) Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamiseksi on tarpeen edellyttää, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat verkkosisältöpalvelujen tarjoajat antavat tilaajille mahdollisuuden käyttää tällaisia palveluja jäsenvaltiossa, jossa nämä tilapäisesti oleskelevat, samalla tavalla kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan. Tilaajien saatavilla olisi oltava verkkosisältöpalvelujen sama sisältötarjonta samalla laitevalikoimalla ja -määrällä, samalle käyttäjämäärälle ja samoin toiminnoin, jotka tarjotaan heidän asuinjäsenvaltiossaan. On tärkeää, että velvoite tarjota verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys on pakottava, ja näin ollen osapuolet eivät saisi voida sulkea sitä pois, poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutusta. Kaikkia palveluntarjoajan toimia, joilla estettäisiin käyttäjiä saamasta palvelu tai käyttämästä sitä oleskellessaan tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, esimerkiksi siten, että palvelun toimintoja tai sen toimituslaatua rajoitettaisiin, olisi pidettävä verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden tarjoamista koskevan velvoitteen kiertämisenä, ja näin ollen tämän asetuksen vastaisena.

- (22) Jos edellytettäisiin, että verkkosisältöpalvelut toimitetaan tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa oleskeleville tilaajille samanlaatuisena kuin asuinjäsenvaltiossa, voitaisiin aiheuttaa verkkosisältöpalvelujen tarjoajille ja näin ollen lopulta myös tilaajille suuria kustannuksia. Tämän vuoksi ei ole aiheellista edellyttää tässä asetuksessa, että tilaajan oleskellessa tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa palveluntarjoajat varmistavat tällaisten palvelujen toimituslaadun, joka ylittäisi laatutason, joka on saatavilla tilaajan valitseman paikallisen verkkoyhteyden kautta. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajan ei olisi oltava vastuussa palvelun heikommasta toimituslaadusta. Jos palveluntarjoaja kuitenkin selkeästi takaa tietyn toimituslaadun tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa, tällaisen takuun olisi sidottava sitä. Palveluntarjoajan olisi käytettävissään olevien tietojen pohjalta annettava tilaajilleen etukäteen tietoa verkkosisältöpalvelun toimituslaadusta muissa jäsenvaltioissa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan, erityisesti tieto siitä, että toimituslaatu ei välttämättä ole sama kuin verkkosisältöpalvelun toimituslaatu heidän asuinjäsenvaltiossaan. Palveluntarjoajalla ei pitäisi olla velvoitetta hankkia aktiivisesti tietoa palvelun toimituslaadusta muissa jäsenvaltioissa kuin tilaajan asuinjäsenvaltiossa. Asiaa koskevat tiedot voitaisiin antaa palveluntarjoajan verkkosivustolla.

- (23) Jotta varmistetaan, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat verkkosisältöpalvelujen tarjoajat noudattavat velvoitetta tarjota palvelujensa rajatylittävää siirrettävyyttä ilman tähän liittyvien oikeuksien hankkimista toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen säätää, että näillä palveluntarjoajilla olisi aina oltava oikeus tarjota tällaisia palveluja tilaajille, kun he oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin heidän asuinjäsenvaltiossaan. Tähän olisi päästävä säätämällä, että tällaisten verkkosisältöpalvelujen tarjonnan, saannin ja käytön olisi katsottava tapahtuvan tilaajan asuinjäsenvaltiossa. Tätä oikeudellista mekanismia olisi sovellettava pelkästään verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamiseksi. Verkkosisältöpalvelua olisi katsottava tarjottavan laillisesti, jos sekä palvelu että sisältö tarjotaan laillisesti asuinjäsenvaltiossa. Tämä asetusta ja etenkin oikeudellinen mekanismi, jonka mukaisesti verkkosisältöpalvelun tarjonnan, saannin ja käytön katsotaan tapahtuvan tilaajan asuinjäsenvaltiossa, eivät estä palveluntarjoajaa sallimasta tilaajalle lisäksi sellaisen verkkosisältöpalvelun saanti ja käyttö, jota palveluntarjoaja tarjoaa laillisesti jäsenvaltiossa, jossa tilaaja tilapäisesti oleskelee.

- (24) Tekijänoikeuden tai lähioikeuksien lisensoinnin kannalta tässä asetuksessa säädetty oikeudellinen mekanismi merkitsee sitä, että teosten ja muun suojatun aineiston kappaleen valmistamisen, yleisölle välittämisen ja käyttöön saattamisen sekä sui generis -oikeuksien suojattujen tietokantojen osalta kopioinnin tai uudelleenkäytön, joka tapahtuu, kun palvelu tarjotaan tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi katsottava tapahtuvan tilaajien asuinjäsenvaltiossa. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien olisi tämän vuoksi katsottava toteuttavan tällaiset toimet niiden asianomaisilta oikeudenhaltijoilta saatujen lupien nojalla, jotka koskevat tilaajien asuinjäsenvaltiota. Aina kun palveluntarjoajilla on asianomaisilta oikeudenhaltijoilta saadun luvan nojalla oikeus toteuttaa tilaajiensa asuinjäsenvaltiossa toimi, joka merkitsee yleisölle välittämistä tai kappaleen valmistamista, tilaajien, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi voitava saada palvelu ja käyttää sitä ja tarvittaessa voitava toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotka katsotaan kappaleen valmistamiseksi, kuten tiedoston lataaminen, johon tilaajilla olisi oikeus asuinjäsenvaltiossaan. Sen, että palveluntarjoajat toimittavat verkkosisältöpalvelun tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, ja sen, että tällaiset tilaajat saavat ja käyttävät palvelua tämän asetuksen mukaisesti, ei pitäisi merkitä tekijänoikeuden tai lähioikeuksien tai minkään muun verkkosisältöpalvelun tarjoamisen, saamisen ja käyttämisen kannalta merkityksellisen oikeuden rikkomista.

- (25) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia verkkosisältöpalvelujen tarjoajia ei pitäisi asettaa vastuuseen minkään sellaisen sopimuslausekkeen rikkomisesta, joka on vastoin velvoitetta, jonka mukaan niiden on mahdollistettava tilaajilleen tällaisten palvelujen käyttäminen jäsenvaltiossa, jossa tilaajat tilapäisesti oleskelevat. Tämän vuoksi sopimuslausekkeiden, joilla estetään tai rajoitetaan tällaisten verkkosisältöpalvelujen rajatylittävää siirrettävyyttä, olisi oltava täytöntöönpanokelvottomia.
- Verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja tarjoamisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden ei pitäisi antaa kiertää tämän asetuksen soveltamista päättämällä soveltaa kolmannen maan lainsäädäntöä keskinäisiin sopimuksiinsa. Samaa olisi sovellettava myös palveluntarjoajien ja tilaajien välisiin sopimuksiin.

- (26) Tällä asetuksella olisi mahdollistettava se, että tilaajat voivat nauttia asuinjäsenvaltiossaan tilaamistaan verkkosisältöpalveluista, kun he oleskelevat tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävää siirrettävyyttä olisi tarjottava ainoastaan tilaajille, joiden asuinpaikka on unionin jäsenvaltiossa. Niinpä verkkosisältöpalvelujen tarjoajat olisi velvoitettava tässä asetuksessa käyttämään kohtuullisia, oikeasuhteisia ja tehokkaita keinoja tilaajiensa asuinjäsenvaltion varmentamiseen. Tätä varten palveluntarjoajien olisi käytettävä tässä asetuksessa lueteltuja varmennuskeinoja. Tämä ei sulje pois palveluntarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisiä sopimuksia näistä varmennuskeinoista tässä asetuksessa asetetuissa rajoissa. Luettelon tavoitteena on taata oikeusvarmuus varmennuskeinoista, joita palveluntarjoajien on määrä käyttää, sekä rajoittaa tilaajien yksityisyyden suojaan kohdistuvia vaikutuksia. Kussakin tapauksessa olisi otettava huomioon tietyn varmennuskeinon tehokkuus ja oikeasuhteisuus kyseisessä jäsenvaltiossa ja kyseisen verkkosisältöpalvelun tyyppin osalta. Ellei yhden yksittäisen varmennuskeinon avulla kyetä varmentamaan tilaajan asuinjäsenvaltiota riittävällä varmuudella, palveluntarjoajien olisi hyödynnettävä kahta varmennuskeinoja. Jos palveluntarjoajalla on perusteltu epäily tilaajan asuinjäsenvaltiosta, palveluntarjoajan olisi voitava varmentaa uudelleen tilaajan asuinjäsenvaltio. Palveluntarjoajan olisi toteutettava sovellettavien tietosuojasäännösten edellyttämät tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamista varten tämän asetuksen mukaisesti kerättyjen henkilötietojen käsittelyyn. Esimerkkejä tällaisista toimenpiteistä voivat olla avoin tiedottaminen henkilöille varmennuksen menetelmistä ja tarkoituksesta sekä asianmukaiset turvatoimenpiteet.

- (27) Tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamiseksi verkkosisältöpalvelun tarjoajan olisi mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä käytettävissään olevia tietoja, kuten laskutustietoja. Kun kyseessä ovat ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tehdyt sopimukset tai sopimuksen uusimisen yhteydessä tehtävä varmennus, palveluntarjoajan olisi voitava pyytää tilaajalta tarvittavat tiedot tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamiseksi ainoastaan silloin, kun sitä ei voida päätellä palveluntarjoajan jo käytettävissä olevien tietojen pohjalta.

- (28) Tämän asetuksen nojalla tehtävissä IP-osoitteiden tarkistuksissa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 95/46/EY¹ ja 2002/58/EY². Lisäksi tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamisen kannalta merkityksellistä ei ole tilaajan tarkka sijainti vaan se, missä jäsenvaltiossa tilaaja käyttää palvelua. Näin ollen tilaajan tarkkoja sijaintitietoja tai muita henkilötietoja ei pitäisi myöskään kerätä eikä käsitellä tätä tarkoitusta varten. Jos palveluntarjoajalla on perusteltu epäily tilaajan asuinjäsenvaltiosta ja se tarkistaa IP-osoitteen varmentaakseen sen, tällaisten tarkistamisten ainoana tarkoituksena olisi oltava määrittää, saako tilaaja verkkosisältöpalvelun tai käyttääkö hän sitä asuinjäsenvaltiossaan vai sen ulkopuolella. Tämän vuoksi tällaisissa tapauksissa IP-osoitteiden tarkistamisen yhteydessä hankittavat tiedot olisi kerättävä ainoastaan binäärimuodossa ja sovellettavia tietosuojasääntöjä noudattaen. Palveluntarjoajan ei pitäisi mennä tätä yksityiskohtaisemmalle tasolle.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31). Direktiivi 95/46/EY on kumottu ja korvattu 25. päivästä toukokuuta 2018 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (29) Tekijänoikeuden, lähioikeuksien tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijan olisi edelleen voitava harjoittaa sopimusvapautta ja antaa lupa tällaisen sisällön tarjoamiseen, saamiseen ja käyttämiseen tämän asetuksen mukaisesti ilman asuinjäsenvaltion varmentamista. Tämä voi olla erityisen tärkeää musiikin ja sähkökirjojen kaltaisilla aloilla. Kaikkien oikeudenhaltijoiden olisi voitava tehdä tällaiset päätökset vapaasti, kun ne tekevät verkkosisältöpalvelujen tarjoajien kanssa sopimuksia. Palveluntarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisissä sopimuksissa ei pitäisi rajoittaa oikeudenhaltijoiden mahdollisuutta peruuttaa tällainen lupa sillä edellytyksellä, että ilmoittaa siitä palveluntarjoajalle kohtuullisessa ajassa. Yksittäisen oikeudenhaltijan antama lupa ei sinällään poista palveluntarjoajalta velvoitetta varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltio. Varmennusvelvoitetta olisi oltava soveltamatta ainoastaan niissä tapauksissa, joissa kaikki tekijänoikeuksien, lähioikeuksien tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijat päättävät antaa luvan sisältönsä tarjoamiseen, saamiseen ja käyttämiseen ilman tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamista, ja palveluntarjoajan ja tilaajan välistä sopimusta verkkosisältöpalvelun tarjoamisesta olisi käytettävä tilaajan asuinjäsenvaltion määrittämiseen. Tällaisissa tapauksissa tätä asetusta olisi sovellettava kaikilta muilta osin.

(30) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustetut periaatteet. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava tällaisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus sananvapauteen, elinkeinovapaus ja omistusoikeus, johon sisältyvät myös teollis- ja tekijänoikeudet. Kaikessa tämän asetuksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi kunnioitettava perusoikeuksia, myös perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaista oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja oikeutta henkilötietojen suojaan, ja on tärkeää, että tällainen käsittely tapahtuu direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti. Verkkosisältöpalvelujen tarjoajien olisi erityisesti varmistettava, että kaikki tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on tarpeellista, kohtuullista ja oikeasuhteista käsittelyn tavoitteen saavuttamiseksi. Tilaaajan tunnistamista ei pitäisi edellyttää, jos tilaaajan todentaminen riittää palvelun tarjoamiseksi. Palveluntarjoajan olisi säilytettävä tämän asetuksen mukaisesti kerätyt tiedot asuinjäsenvaltion varmentamiseksi ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen varmentamisen loppuunsaattamiseksi. Tiedot olisi tuhottava välittömästi ja lopullisesti varmentamisen loppuunsaattamisen jälkeen. Tämä ei kuitenkaan vaikuta sellaisten tietojen säilytykseen, jotka on kerätty muuta laillista tarkoitusta varten ja joihin sovelletaan tietosuojasääntöjä, myös kyseisten tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä.

- (31) Sisällön lisensointisopimukset tehdään yleensä verrattain pitkäksi ajanjaksoksi. Tämän vuoksi ja jotta varmistetaan, että kaikki unionin alueella asuvat kuluttajat voivat nauttia verkkosisältöpalvelujen rajatylittävästä siirrettävyydestä samaan aikaan ja ilman tarpeetonta viivästystä, tätä asetusta olisi sovellettava myös sopimukseen, jotka on tehty, ja oikeuksiin, jotka on hankittu ennen tämän asetuksen soveltamista, jos kyseiset sopimukset ja oikeudet ovat merkityksellisiä verkkosisältöpalvelujen rajatylittävälle siirrettävyydelle tuon päivämäärän jälkeen. Tämän asetuksen tällainen soveltaminen on tarpeen myös, jotta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville sisämarkkinoilla toimiville verkkosisältöpalvelujen tarjoajille, erityisesti pk-yrityksille, voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset, kun palveluntarjoajille, jotka ovat tehneet oikeudenhaltijoiden kanssa pitkäaikaisia sopimuksia, annetaan mahdollisuus tarjota tilaajilleen rajatylittävä siirrettävyys riippumatta palveluntarjoajan kyvystä neuvotella tällaiset sopimukset uudelleen. Lisäksi tämän asetuksen tällaisella soveltamisella olisi varmistettava, että palveluntarjoajat pystyvät tarjoamaan siirrettävyyden koko verkkosisältönsä osalta, kun ne tekevät palvelujensa rajatylittävän siirrettävyyden edellyttämiä järjestelyjä. Tätä olisi sovellettava myös sellaisiin verkkosisältöpalvelujen tarjoajiin, jotka tarjoavat paketteja, joihin sisältyy sekä sähköisiä viestintäpalveluja että verkkosisältöpalveluja. Lisäksi tämän asetuksen tällaisen soveltamisen pitäisi myös mahdollistaa se, että oikeudenhaltijoiden ei tarvitse neuvotella uudelleen nykyisiä lisenssisopimuksiaan, jotta palveluntarjoajat voisivat tarjota palvelujensa rajatylittävän siirrettävyyden.

- (32) Koska tätä asetusta tämän vuoksi sovelletaan joihinkin sopimuksiin, jotka on tehty, ja oikeuksiin, jotka on hankittu ennen sen soveltamispäivää, on myös tarpeen säätää kohtuullisesta ajasta tämän asetuksen voimaantulon ja sen soveltamispäivän välillä, jotta oikeudenhaltijat ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat tehdä tarvittavat järjestelyt uuteen tilanteeseen sopeutumiseksi ja palveluntarjoajat voivat muuttaa palvelujensa käyttöehtoja. Sähköisen viestintäpalvelun ja verkkosisältöpalvelun yhdistävinä paketteina tarjottavien verkkosisältöpalvelujen käyttöehtoihin tehtävien muutosten, jotka tehdään ainoastaan tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseksi, ei pitäisi luoda tilaajille sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevan sääntelykehyksen täytäntöönpanemiseksi annettuun kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia oikeuksia vetäytyä tällaisten sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista koskevista sopimuksista.
- (33) Tällä asetuksella pyritään parantamaan kilpailukykyä edistämällä innovointia verkkosisältöpalvelujen alalla ja houkuttelemalla yhä enemmän kuluttajia käyttämään niitä. Tämä asetusta ei saisi vaikuttaa kilpailusääntöjen, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan, soveltamiseen. Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä ei pitäisi käyttää kilpailun rajoittamiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen vastaisella tavalla.

- (34) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU¹ eikä erityisesti sen III osaston soveltamiseen. Tämä asetus on sopuoinnussa tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla suojatun sisällön sekä siihen liittyvien palvelujen laillisen saatavuuden helpottamista koskevan tavoitteen kanssa.
- (35) Jotta voidaan saavuttaa tavoitteena oleva verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys unionissa, on tarkoituksenmukaista antaa asetus, jota sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa. Tämä on tarpeen, jotta voidaan taata rajatylittävää siirrettävyyttä koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja näiden sääntöjen voimaantulo samanaikaisesti kaikkien verkkosisältöpalvelujen osalta. Ainoastaan asetuksella taataan sen tasoinen oikeusvarmuus, joka on tarpeen, jotta kuluttajat voivat täysimittaisesti hyötyä rajatylittävästä siirrettävyydestä kaikkialla unionissa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/26/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72).

(36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on oikeudellisten puitteiden mukauttaminen, jotta verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys toteutuu unionissa, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Erityisesti tällä asetuksella ei olennaisesti vaikuteta tapaan, jolla oikeuksia lisensoidaan, eikä velvoiteta oikeudenhaltijoita ja palveluntarjoajia neuvottelemaan sopimuksia uudelleen. Asetuksessa ei myöskään edellytetä, että palveluntarjoajat toteuttaisivat toimenpiteitä, joilla varmistetaan verkkosisältöpalvelujen toimituslaatu tilaajien asuinjäsenvaltion ulkopuolella. Tätä asetusta ei sovelleta palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat verkkosisältöpalveluja ilman rahallista maksua ja jotka eivät hyödynnä vaihtoehtoa mahdollistaa palvelujensa rajatylittävä siirrettävyys. Tämän vuoksi asetuksella ei aiheuteta kohtuuttomia kustannuksia,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella otetaan unionissa käyttöön yhteinen toimintatapa verkkosisältöpalvelujen rajatylittävään siirrettävyyteen varmistamalla, että henkilöt, jotka ovat asuinjäsenvaltiossaan laillisesti tarjottavien siirrettävien verkkosisältöpalvelujen tilaajia, voivat saada ja käyttää kyseisiä palveluja oleskellessaan tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan.
2. Tätä asetusta ei sovelleta verotuksen alalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

- 1) 'tilaajalla' tarkoitetaan kuluttajaa, joka palveluntarjoajan kanssa tehdyn verkkosisältöpalvelun tarjoamista rahallista maksua vastaan tai ilman sellaista maksua koskevan sopimuksen pohjalta on oikeutettu tällaisen palvelun saantiin ja käyttämiseen asuinjäsenvaltiossaan;
- 2) 'kuluttajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 3) 'asuinjäsenvaltiolla' tarkoitetaan 5 artiklan mukaisesti määritettyä jäsenvaltiota, jossa on tilaajan tosiasiallinen ja vakinainen asuinpaikka;
- 4) 'tilapäisellä oleskelulla jäsenvaltiossa' tarkoitetaan rajallisen ajan kestävästä oleskelusta muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa;

- 5) 'verkkosisältöpalvelulla' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, jonka palveluntarjoaja laillisesti tarjoaa tilaajille heidän asuinjäsenvaltiossa sovituin ehdoin ja verkossa ja joka on siirrettävä ja joka on
- i) direktiivin 2010/13/EU 1 artiklan a alakohdassa määritelty audiovisuaalinen mediapalvelu tai
 - ii) palvelu, jonka keskeinen piirre on pääsyn ja käyttömahdollisuuden tarjoaminen teoksiin, muuhun suojattuun aineistoon tai lähetystoiminnan harjoittajien lähetyksiin joko lineaarisesti tai tilauksesta;
- 6) 'siirrettävällä' tarkoitetaan verkkosisältöpalvelun ominaisuutta, jonka mukaan verkkosisältöpalvelu on tosiasiallisesti tilaajien saatavilla ja käytettävissä heidän asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan.

3 artikla

Velvoite mahdollistaa verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys

1. Rahallista maksua vastaan tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoajan on mahdollistettava tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa oleskelevälle tilaajalle verkkosisältöpalvelun saanti ja käyttäminen samalla tavalla kuin hänen asuinjäsenvaltiossaan, muun muassa tarjoamalla sama sisältö saataville samalla laitevalikoimalla ja -määrällä, samalle käyttäjämäärälle ja samoin toiminnoin.
2. Palveluntarjoaja ei saa vaatia tilaajalta mitään lisämaksuja 1 kohdan mukaisesta verkkosisältöpalvelun saannista ja käytöstä.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty velvoite ei ulotu laatuvaatimuksiin, joita sovelletaan verkkosisältöpalvelun toimittamiseen ja jotka koskevat palveluntarjoajaa tämän tarjotessa kyseistä palvelua asuinjäsenvaltiossa, ellei palveluntarjoajan ja tilaajan välillä nimenomaisesti ole toisin sovittu.

Palveluntarjoaja ei saa ryhtyä toimiin verkkosisältöpalvelun toimituslaadun heikentämiseksi, kun se tarjoaa verkkosisältöpalvelun 1 kohdan mukaisesti.

4. Palveluntarjoajan on käytettävissään olevien tietojen pohjalta annettava tilaajalle tietoa 1 kohdan mukaisesti tarjottavan verkkosisältöpalvelun toimituslaadusta. Tiedot on annettava tilaajalle asianmukaisin ja oikeasuhteisin keinoin ennen verkkosisältöpalvelun tarjoamista 1 kohdan mukaisesti.

4 artikla

Verkkosisältöpalvelujen tarjonnan, saannin ja käytön paikallistaminen

Tämän asetuksen mukaisen verkkosisältöpalvelun tarjoamisen tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa oleskelevalle tilaajalle sekä tilaajan kyseisen palvelun saannin ja käytön katsotaan tapahtuvan yksinomaan tilaajan asuinjäsenvaltiossa.

5 artikla

Asuinjäsenvaltion varmentaminen

1. Verkkosisältöpalvelun tarjoamista rahallista maksua vastaan koskevan sopimuksen tekemisen ja uusimisen yhteydessä palveluntarjoajan on varmennettava tilaajan asuinjäsenvaltio käyttäen enintään kahta seuraavista varmennuskeinoista ja varmistettava, että käytetyt keinot ovat kohtuullisia, oikeasuhteisia ja tehokkaita:
 - a) henkilötodistus, sähköisen tunnistamisen menetelmä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014¹ mukaisesti ilmoitettuihin sähköisen tunnistamisen järjestelmiin kuuluvat, tai muu voimassa oleva henkilöllisyysasiakirja, jolla vahvistetaan tilaajan asuinjäsenvaltio;
 - b) maksuyhteystiedot, kuten tilaajan pankkitili tai luotto- tai pankkikortin numero;
 - c) digisovittimen, dekooderin tai vastaavan palvelujen toimittamiseen tilaajalle käytettävän laitteen asennuspaikka;
 - d) tilaajan maksama lupamaksu muista kyseisessä jäsenvaltiossa tarjottavista palveluista, kuten julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- e) internetpalvelu- tai puhelinpalvelusopimus tai muu samantyyppinen sopimus, joka liittää tilaajan jäsenvaltioon;
- f) rekisteröityminen paikallisiin äänestysluetteloihin, jos tällaiset tiedot ovat julkisesti saatavilla;
- g) paikallisten verojen maksaminen, jos tällaiset tiedot ovat julkisesti saatavilla;
- h) tilaajan saama lasku yleishyödyllisestä palvelusta, kuten sähköstä, vedestä tai kaasusta, joka liittää tilaajan jäsenvaltioon;
- i) tilaajan laskutusosoite tai postiosoite;
- j) tilaajan antama ilmoitus, jossa vahvistetaan hänen osoitteensa jäsenvaltiossa;
- k) IP-osoitteen tarkistus, jolla määritetään jäsenvaltio, jossa tilaajalla on pääsy verkkosisältöpalveluun.

Edellä olevan i–k alakohdan mukaisia varmennuskeinoja käytetään ainoastaan yhdessä jonkun a–h alakohdan mukaisen varmennuskeinon kanssa, paitsi jos i alakohdan mukainen postiosoite sisältyy julkisesti saatavilla olevaan viralliseen rekisteriin.

2. Jos palveluntarjoajalla on perusteltu epäily tilaajan asuinjäsenvaltiosta verkkosisältöpalvelun tarjoamista koskevan sopimuksen voimassaolon aikana, palveluntarjoaja voi varmentaa uudelleen tilaajan asuinjäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa k alakohdan mukaista varmennuskeinoa voidaan kuitenkin käyttää yksinään. Edellä k alakohdan mukaisen varmennuskeinon käyttämisestä saadut tiedot on kerättävä ainoastaan binäärimuodossa.
3. Palveluntarjoajalla on oikeus pyytää tilaajaa toimittamaan tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamiseen 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarvittavat tiedot. Jos tilaaja jättää toimittamatta kyseiset tiedot eikä palveluntarjoaja näin ollen kykene varmentamaan tilaajan asuinjäsenvaltiota, palveluntarjoaja ei saa tämän asetuksen nojalla mahdollistaa tilaajalle verkkosisältöpalvelun saantia tai käyttämistä silloin, kun tämä oleskelee tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa.
4. Tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijat tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijat voivat antaa luvan sisältönsä tarjontaan, saamiseen ja käyttämiseen tämän asetuksen mukaisesti ilman asuinjäsenvaltion varmentamista. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajan ja tilaajan välisen sopimuksen verkkosisältöpalvelun tarjoamisesta katsotaan riittävän tilaajan asuinjäsenvaltion määrittämiseen.

Tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijoilla tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoilla on oikeus peruuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti antamansa lupa edellyttäen, että ilmoittaa siitä palveluntarjoajalle kohtuullisessa ajassa.

5. Palveluntarjoajan ja tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijoiden tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoiden välinen sopimus ei saa rajoittaa tällaisten oikeudenhaltijoiden mahdollisuutta peruuttaa 4 kohdassa tarkoitettu lupa.

6 artikla

Ilman rahallista maksua tarjottavien verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys

1. Ilman rahallista maksua tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoaja voi päättää, että se mahdollistaa tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa oleskelevälle tilaajalle verkkosisältöpalvelun saannin ja käyttämisen sillä ehdolla, että palveluntarjoaja varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltion tämän asetuksen mukaisesti.
2. Palveluntarjoajan on ilmoitettava tilaajilleen, asianomaisille tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoille ja asianomaisille verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoille päätöksestään tarjota verkkosisältöpalvelu 1 kohdan mukaisesti ennen kyseisen palvelun tarjoamista. Ilmoitus on annettava asianmukaisin ja oikeasuhteisin keinoin.
3. Tätä asetusta sovelletaan palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat verkkosisältöpalvelun 1 kohdan mukaisesti.

7 artikla
Sopimusehdot

1. Kaikki sopimusehdot, mukaan lukien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijoiden tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoiden väliset sekä tällaisten palveluntarjoajien ja niiden tilaajien väliset sopimusehdot, jotka ovat tämän asetuksen vastaisia, mukaan lukien ne, joilla estetään verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys tai rajoitetaan tällaista siirrettävyyttä tietyksi ajanjaksoksi, ovat täytäntöönpanokelvottomia.
2. Tätä asetusta sovelletaan riippumatta siitä, mitä lakia sovelletaan sopimukseen verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijoiden tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoiden välillä tai sopimukseen tällaisten palveluntarjoajien ja niiden tilaajien välillä.

8 artikla
Henkilötietojen suoja

1. Tämän asetuksen puitteissa toteutettava henkilötietojen käsittely, mukaan lukien erityisesti 5 artiklan mukaista tilaajan asuinjäsenvaltion varmennusta varten tapahtuva käsittely, on toteutettava direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti. Erityisesti 5 artiklan mukaisten varmennuskeinojen käyttö ja tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on rajoitettava siihen, mikä on tarpeellista ja oikeasuhteista käsittelyn tavoitteen saavuttamiseksi.
2. Edellä olevan 5 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja saa käyttää ainoastaan tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamiseen. Niitä ei saa ilmoittaa, siirtää, jakaa, lisensoida tai muulla tavoin välittää tai luovuttaa tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijoille tai verkkosisältöpalvelun sisältöön kohdistuvien muiden oikeuksien haltijoille taikka muille kolmansille osapuolille.
3. Verkkosisältöpalvelujen tarjoajien on säilytettävä 5 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen 5 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen tilaajan asuinjäsenvaltion varmentamisen loppuunsaattamiseksi. Kun kukin varmentaminen on saatettu loppuun, tiedot on tuhottava välittömästi ja lopullisesti.

9 artikla

Soveltaminen voimassa oleviin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin

1. Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen soveltamispäivää tehtyihin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin, jos ne ovat kyseisen päivän jälkeen merkityksellisiä 3 ja 6 artiklan mukaisen verkkosisältöpalvelun tarjonnan, saannin ja käytön kannalta.
2. Rahallista maksua vastaan tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoajan on varmennettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kaksi kuukautta tämän asetuksen soveltamispäivästä] tämän asetuksen mukaisesti niiden tilaajien asuinjäsenvaltiot, jotka ovat tehneet verkkosisältöpalvelun tarjoamista koskevia sopimuksia ennen kyseistä päivämäärää.

Kahden kuukauden kuluessa päivämäärästä, jolloin ilman rahallista maksua tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoaja ensimmäisen kerran tarjoaa palvelun 6 artiklan mukaisesti, palveluntarjoajan on varmennettava tämän asetuksen mukaisesti niiden tilaajien asuinjäsenvaltiot, jotka ovat tehneet sopimuksia verkkosisältöpalvelun tarjonnasta ennen kyseistä päivämäärää.

10 artikla
Uudelleentarkastelu

Komissio arvioi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolme vuotta tämän asetuksen soveltamispäivästä] ja sen jälkeen tarvittaessa tämän asetuksen soveltamista oikeudellisen, teknisen ja taloudellisen kehityksen valossa ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä kertomuksen.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun kertomukseen sisältyvät muun muassa arviointi 5 artiklassa tarkoitettujen asuinjäsenvaltion varmennuskeinojen soveltamisesta, ottaen huomioon hiljattain kehitetyt tekniikat, alan standardit ja käytännöt, sekä tarvittaessa arviointi uudelleentarkastelun tarpeesta. Kertomuksessa kiinnitetään erityistä huomiota tämän asetuksen pk-yrityksiä koskeviin vaikutuksiin ja henkilötietojen suojaan. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

11 artikla
Loppusäännökset

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [yhdeksän kuukautta tämän asetuksen julkaisemisesta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja